

Beskatningen af Frinering til kun at omfatte Frineringer, der ere et Hovederhverv. Jeg tror ikke, at Statskassen derved vilde lide noget Tab i sine hidtilværende Indtægter af Bygningsafgiften, især naar man ved Siden deraf vilde føre skarpt Tilsyn med, at de, der drive bunden Næring, ikke unddrage sig Beskatningen. Skulde den høitærede Minister ikke kunne tage denne min Henstilling tilfølge — hvilket jeg selvfølgelig meget vilde beklage — saa vil den høitærede Minister dog vist i alt Fald være enig med mig i, at det er nødvendigt, naar man vil beskatte Frineringen, at det da sker med Retfærdighed og Egelighed, saa at man ikke som hidtil kaster Beskatningen iflæg, men rammer alle dem, som drive afgiftspligtig Næring. Kun derved nemlig saa de Beskattede den rette Betyggelse, ligeoverfor en uberettiget Konkurrence af de ikke Beskattede, og jeg tror, at dette er en Betyggelse, som de have retfærdigt Krav paa ligeoverfor Finansministeren, som i disse Sager staar som deres høieste Autoritet, idet de Næringsdrivende enten maa høre sig for hans Kjendelse eller ogsaa maa opgive deres Næring.

Finansministeren: Jeg frygter for, at den ærede Landssthingsmand, som nu talte, ikke har nogen fuldkomment rigtig Opfattelse af Betydningen af en Skattelov, naar han kan tro, at det saaledes skulde staa i Finansministerens Magt at udstrække eller indskrænke Forpligtelsen til at betale Bygningsafgift efter hvad der er rimeligt og billigt. En saadan Opfattelse vilde jeg ikke kunne tillade mig at gjøre gjældende. Jeg staar ikke i denne Retning anderledes end som den, der skal udøve Loven, og, naar den gjældende Lov altsaa paalægger visse Personer en Skat, saa har jeg ikke Myndighed til at fritage disse Personer for Skat uden i de ganske særegne Tilfælde, som Loven selv nærmere bestemmer. Det ærede Medlem vil altsaa se, at, hvad det i nærværende Tilfælde kommer an paa, det er, hvorvidt den nugjældende Lovgivning paalægger Finansministeren at opkræve Skat hos Vedkommende. Derfor den gjør det, kan jeg ikke undlade at opkræve denne Skat; saaledes maa

jeg opfatte min Stilling. — Derfor det ærede Medlems Anke over, at Loven bliver ulige anvendt i de forskellige Dele af Landet, er rigtig — hvilket jeg hverken tør bekræfte eller benegte, idet jeg kan tænke mig Muligheden af, at hans Paastand er rigtig, — saa viser dette jo kun, at de Hjælpemidler, som vor Administrationslovgivning stiller til Finansministerens Raadighed for at bringe Skatteloven til fuldstændig ligelig og retfærdig Anvendelse, ikke er tilstrækkelig, og det vilde derfor være at tage under Overbetæelse, hvorledes man skal gjøre dem tilstrækkelige. — Imidlertid vil jeg dog tilføie, at jeg har været betænkt paa at fremkomme med Forslag angaaende Bygningsafgiften, idet jeg nemlig mener — det er min egen Opfattelse — at den i denne Retning gjældende Lovgivning ikke i alle Punkter er heldig. Jeg kan altsaa sige, at det er min Opfattelse, at den trænger til ikke ubetydelige Forbedringer, og jeg tror derhos at turde haabe, at den samme Anstuelse deles af Mange og rimeligvis af Flertallet af Landets Befolkning. Under saadanne Omstændigheder tør jeg antage, at den rette Fremgangsmaade vil være den at virke hen til saasnart, som muligt, at saa Lovgivningen derom forandret, og det er derpaa, at min Bestræbelse vil gaa ud. Jeg maa imidlertid tilføie, at det dog muligvis ikke vil komme til at afhænge alene af Finansministeren, om denne Sag vil kunne bringes til en hurtig Løsning, idet Spørgsmaalet om Bygningsafgiftens hensigtsmæssige Indretning nemlig, hvis jeg ikke tager meget fejl, er blevet bragt i Forbindelse med endel andre vigtige og nærmest Kjøbstadernes Stilling vedrørende Spørgsmaal, hvad den ærede Landssthingsmand, der nylig havde Ordet, muligvis veed nok saa god Betsked om som jeg. Det er derfor, som sagt, meget muligt, at en saadan Forbedring som den, jeg tilsigter, kan blive opholdt af Omstændigheder, der iøvrigt ikke staa i nogen nødvendig Forbindelse dermed. Men det skal jeg erklære, at, saasnart som det paa nogen Maade er mig muligt at forelægge Rigsdagen et Forslag om en bedre Ordning af Bygningsafgiften her i Landet, skal jeg vissejlig ikke forsømme Leiligheden dertil.